

Keinotekkoista onnea

Kauhudraaman Little Joe ohjaaja **Jessica Hausner** kysyy, miten aitoja tunteemme lopulta ovat.

NAISEN TUIMA katse edustaa monissa tämän vuoden Rakkautta & Anarkiaa -festivaalin elokuvissa voimaa – samalla kun se kavaltaa myös sisäistä tuskaa.

Tästä vahvasta ristiriidasta on hyvä esimerkki brittiläis-itävaltalainen kauhudraama *Little Joe*, jonka pääosasta brittiläinen **Emily Beecham** voitti ansaitusti parhaan naisnäyttelijän palkinnon toukokuussa Cannesin elokuvajuhlilla.

Beechamin suoritus on vähäeleisen hypnoottinen: Alice on geenitutkija, joka kehittää onnen tunnetta aiheuttavaa kukkaa – mutta samalla hän itse pitää ilmeensä tietoisesti peruslukemilla, eikä halua paljastaa tunteitaan hänestä kiinnostuneelle kollegalle (**Ben Whishaw**).

Kaikki Little Joen tunteet tapahtuvat peitellysti, jossain pinnan alla.

– Teen yleensä niin, että etsin rooleihin näyttelijät, jotka sopivat rooleihin. Minulle ohjaaminen on

Ohjaaja **Jessica Hausner** Cannesin elokuvajuhlilla toukokuussa.

ILTA-SANOMAT

TANELI TOPELIUS

Cannes, Ranska
taneli.topelius
@iltasanomat.fi

balettia: joudun yleensä kuvaamaan 20–30 ottoa, ja tarvitsen näyttelijöitä, joilla on voimaa kestää se, että olen kontrollifriikki, itävaltalainen ohjaaja **Jessica Hausner** tunnustaa.

YKSI TARINAN kysymyksistä on, miten aitoja tunteemme lopulta ovat.

– Asiat, joita sanomme muille ihmisille, ovat joka tapauksessa epäaitoja: kuka lopulta sanoo muille sen, mitä hän oikeasti ajattelee? Yleensähan me emme sano, Hausner kiteyttää Cannesissa, kun tapaan hänet kuuluisan rantakadun luona.

Little Joe kertoo tutun tieteistarinan. Beechamin näyttelämä tutkijaäiti luo hirviön: onnentunnetta keinotekoisesti aiheuttava kukka kietoo kaikki pauloihinsa. Pohjana Hausner käytti vanhaa tutkija-Frankensterin-asetelmaa, mutta myös kokemuksiaan äitiydestä.

– Äidit synnyttävät lapsia, jotka jossain vaiheessa kasvavat isoksi niin, ettei heitä voi enää kontrolloida, Hausner rinnastaa.

INNOITUKSENA olivat muutkin klassiset kauhutarinat, kuten *Ruumiinryöstäjät* (*Invasion of the Body Snatchers*, 1956) ja *Pieni kaubakauppa* (1960), joissa päähenkilöt pelkäävät, että heidän puolisonsa on kaappattu ja tilalla on vain ontto, liian normaalisti käyt-

Little Joe -elokuvassa **Emily Beechamin** näyttelämä tutkijaäiti luo hirviön: onnentunnetta keinotekoisesti aiheuttava kukka kietoo kaikki pauloihinsa

täytyvä ihmiskuori.

– Nykyään kaikki haluaa tuntea itsensä onnelliseksi. Haluamme uskotella muille, että kaikki on hyvin, Hausner sanoo kriittiseen sävyyn.

– Suoritus- ja menestyskeskeisyys kertoo todella paljon tästä ajasta.

Näyttelijöiden eleet, äänimaisema, puvustus ja lavastus on kaikki äärimmäisen tarkkaan harkittua.

– Haluan kontrolloida elokuvantekoani, koska se on helpompaa kuin oman lapseni kontrolloiminen, Hausner naurahtaa.

Hän vertaa itseään elokuvansa Emilyyn: myös

Hausnerista tuntuu, että naisohjaajana hän on jatkuvasti muiden arvioitavana.

– Kun aikoinaan aloitin elokuvakoulussa, suurin osa silloisista elokuvista oli miesten tekemiä. Tuntui, kun olisin tullut eristetyksi jostain kerhosta.

Hausner joutui keräämään itseluottamusta pystyäkseen saattamaan opintonsa loppuun.

– Elokuvakoulussa sain tehtäväksi kuvata autotakaa-ajon, mikä on minusta maailman tylsin asia. Jos elokuvassa on autotakaa-ajo, menen käymään sen aikana vessassa.

– Kukaan ei ymmärtänyt

Brittiläinen **Emily Beecham** voitti parhaan naisnäyttelijän palkinnon toukokuussa Cannesin elokuvajuhlilla.

kuvaamaani takaa-ajoa.

Minut haluttiin erottaa huonon arvosanan takia koulusta. Minut pelasti se, että opettajani kuoli ja sain jäädä kouluun, Hausner

sanoo hirtehisesti.

Little Joe, esitykset pe 20.9., su 22.9. ja ke 25.9. Rakkautta & Anarkiaa -elokuvafestivaali Helsingissä su 29.9. asti.

RAKKAUTTA & ANARKIAA -FESTIVAALIN TÄRPIIT

SUOMEN LAAJIN elokuva-festivaali Rakkautta & Anarkiaa tuo Helsinkiin puolenstoista viikon aikana noin 160 pitkä elokuvaa sekä liudan lyhytelokuvia ja oheistapahtumia.

A Hidden Life. Ohjaaja-legenda **Terrence Malickin** kolmetuntinen draama kertoo tositahtumisiin perustuen **Hitlerin** vastustamisen takia tuomitusta **Franz Jägerstätteristä** (**August Diehl**). *Perikato*-elokuvan (2004) Hitlerin roolistakin tunnettu saksalaistahti **Bruno Ganz** teki verkkaisen runollisessa elokuvassa yhden viimeisistä pikkurooleistaan myötätuntoisena tuomarina. Suomen ensi-ilta on 10.1.2020.

Torstaina käynnistyneen tapahtuman kotimaisia versonaloja ovat **Zaida Bergrothin** ohjaama tosi-pohjainen *Marian paratiisi*, jossa **Pihla Viitala** esittää uskonlahkon johtajaa **Ma-**

Beats. Britannian murresta skottinuorten näkökulmasta kuvaava draama ajoittuu vuoteen 1994, jolloin teknomusiikki julistettiin maassa laittomaksi. **Brian Welshin** elokuvan sydämen muodostaa rikollisen isoveljensä varjossa elävän **Spannerin** (**Lorn Macdonald**) ja uusperhearkea opettelevan **Johnnon** (**Christian Ortega**) lujaa ystävyys – sekä haave laittomiin rave-bileisiin osallistumisesta.

ria Åkerblomia, sekä #metoo-kysymyksiin pureutuva *Yksittäistapaus*, jonka sisältämät lyhytelokuvat ovat naisten ohjaita. Jälkimmäisen pohjalta muokattu *Tottumiskysymys-*

Mystinen metsätyömies. Henkilökuva Freud Marx Engels & Jung -yhtyeen laulajasta seuraa sydämelisesti mutta kaunistelematta 2017 edesmenneen **Pekka Myllykosken** uraa, jota varjosti alkoholismi. Levotonta ja lahjakasta miestä muistelevat **Mikko Mattilan** ohjaamassa tunnin pituisessa dokumentissa Myllykosken perhe, ystävät ja bändin jäsenet. Tv-ensi-ilta on joulukuussa.

elokuva saa Suomen ensi-iltansa viikon päästä.

Odotettuja ovat myös saksalainen sarjamurhaajakuvaus *Kultainen hansikas*, **Leonard Cohenin** ja **Mari-
anne Faithfullin** suhteesta

Nina Wu. Taiwanilaisen **Midi Z:n** ohjaama väkevä jännitysdraama on niin ikään Cannesin satoa: elokuva kertoo nuoren naisnäyttelijän (elokuvan toinen käsikirjoittaja **Wu Kexi**) ahdistuksesta, kun roolin saamisen ehtona onkin seksikohtaukseen suostuminen. Ohjaajan, tuottajien ja näyttelijöiden väärityneistä valtasuhteista kuoriutuu ahdistavan provosoiva psykologinen painajainen.

kertova dokumentti *Mari-
anne & Leonard – sanoja
rakkaudesta*, peurannahkaa ylistävä ranskalaisoutous *Deerskin*, Tasmaniassa tapahtuva naisen kostotari-
na *The Nightingale*, New

Nuoren naisen muotokuva. Kun aatelialoon kihlattu **Héloïse** (**Adèle Haenel**) ei suostu poseeraamaan muotokuvaansa varten, maalari **Marianne** (**Noémie Merlant**) tekeytyy seura-neidoksi saadakseen työnsä tehtyä. Ranskalaisen **Céline Sciamman** ohjaama lämmin draama naisten välisestä rakkaudesta sai Cannesissa parhaan käsikirjoituksen palkinnon. Suomen ensi-ilta on perjantaina 27.12.

Yorkin klubeille sijoittuva draama *Port Authority*, kolumbialainen panttivan-
kijännäri *Monos* sekä brasi-
lialainen jännityshuumoripräjäys *Bacurau*.

TANELI TOPELIUS

The Lighthouse. **Robert Pattinson** ja **Willem Dafoe** näyttelivät psykologisesti latautuneessa jännitysdraamassa karun luodon majakanvartioita, joiden välille kehkeytyy vähä vähältä kierroksia saava henkien taistelu. Amerikkalaisen **Robert Eggersin** ohjaama mustavalkoinen helmi lumooa outoudellaan ja sai jo Cannesissa aikaan pitkiä jonoja. Suomen ensi-ilta on perjantaina 15.11.